

Tablice — pamięć wiecznie żywa

W ostatnich latach często dyskutowano nad tym, jak w przyszłości ma wyglądać pamięć historyczna i kulturowa nowej, rozszerzonej Europy. Jedną z form upamiętniania ważnych wydarzeń historycznych i oddawania czci bohaterom, znanym postaciom, osobom zasłużonym dla danej społeczności, jest wznoszenie okolicznościowych pomników, odstawianie tablic pamiątkowych, bądź nadawanie imion odrębnym obiektom lub pomieszczeniom. Tego typu przedsięwzięcia są niezwykle ważne, ponieważ scalają przeszłość z teraźniejszością i stanowią przesłanie dla przyszłości.

Tablice pamiątkowe to niezwykle popularny sposób honorowania wybitnych osób i upamiętniania ważnych wydarzeń historycznych. Na dużą skalę pojawiły się w drugiej połowie XIX w. Najczęściej są kamienne lub metalowe, a najszlachetniejsze – ze spiżu. Te ostatnie ze względów technologicznych są odporne na korozję i ścieranie i tym samym niezwykle wytrzymałe. Nic więc dziwnego, że w literaturze i tradycji stały się symbolem trwałości i niezmienności. Pod względem formalnym można wyróżnić dwa zasadnicze rodzaje tablic pamiątkowych: prostokątne tablice inskrypcyjne z kamienia lub metalu (czasem wzbogacone o skromną symbolikę) oraz prostokątne tablice z inskrypcją oraz portretem płasko lub wypukło rzeźbionym odlanym w brązie. Rozwiązania są dość różnorodne i oryginalne, dając wręcz nieograniczone możliwości twórcze.

Akademia Górniczo-Hutnicza jest jedną z największych i najlepszych uczelni technicznych w kraju. Jednakże tę wielkość i znaczenie tworzyła cała rzesza profesorów, wykładowców i intelektualistów. Nic więc dziwnego, że na różne sposoby podkreśla się ich rolę w tworzeniu uczelni, wyznaczaniu nowych prądów w nauce i wpływ na wychowanków. Winniśmy więc pamięć o nich ocalić, utrwalając i przybliżając ich sylwetki naukowe i dokonania. Pamięć bywa jednak bardzo ulotna. Nic więc dziwnego, że niektóre postaci chcemy zachować w pamięci poprzez stworzenie czegoś trwałego. Niekiedy w jednym obiekcie znajduje się kilka lub kilkanaście płyt kommemoratywnych, a ich nagromadzenie sprawia, że miejsce to staje się swoistym panteonem. Tak też się stało w gmachu głównym Akademii Górniczo-Hutniczej

Na terenie akademii znajduje się ponad 30 tablic pamiątkowych, a kilkunastu profesorów stało się patronami sal wykładowych i pawilonów. Tak się złożyło, że kilka osób

spotkał podwójny zaszczyt – wspomniano ich na tablicy, a ich imię nadano konkretnemu obiektowi uczelnianemu. W sumie uhonorowano około pięćdziesięciu naukowców. Upamiętniono te osoby, których działalność i znaczenie miały wyjątkowy wpływ na rozwój uczelni. W ten sposób pamięć o nich została zachowana. Jednakże stałym przypomnieniem dokonania tych osób, są to tylko tablice. Przechodząc obok tych tablic i sal nieraz zastanawiamy się „Kto to? Co zrobił?” i... idziemy dalej.

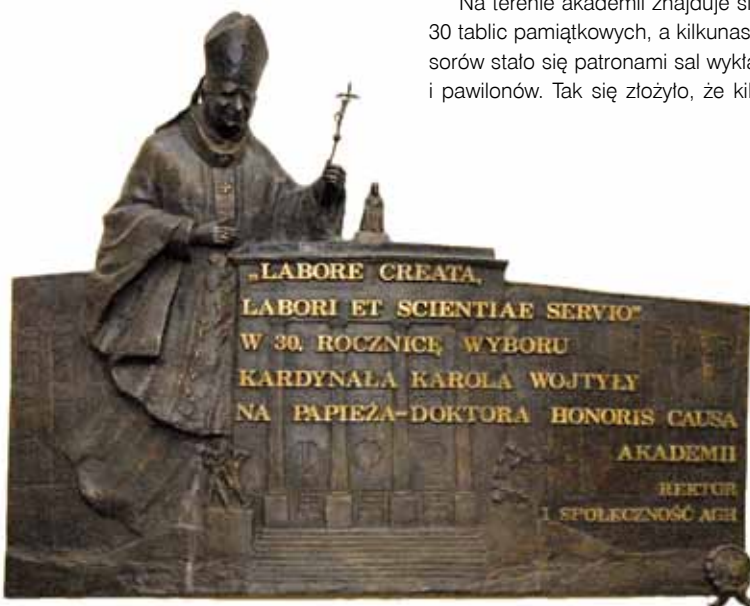
Z tego względu cyklu „**Tablice – pamięć wiecznie żywa**” przedstawione zostaną te „uwiecznione” osoby, z nadzieją, że ci którzy dostąpili tego zaszczytu są w ten sposób ciągle obecni w życiu akademii. Warto przyrzeć się ich dokonaniom i zrozumieć dlaczego akurat te osoby wyróżniono. Może nadszedł czas na przybliżenie tych Pierwszych Wielkich Postaci polskiej nauki w zakresie hutnictwa i górnictwa i ich zasług w rozwoju kadr naukowo-technicznych. Prezentowany materiał nie wyczerpuje całokształtu ich dokonań, zaledwie szkicuje i podkreśla najistotniejsze etapy i wydarzenia ich życia. Ma zaintrygować i zainspirować. Może ich dokonania będą wzorem do naśladowania, wskazaniem kierunku działania, a same postaci – ikonami!

Sylwetki uczonych przygotowywane są w oparciu o materiały prezentowane na łamach Biuletynu AGH, Magazynu Informacyjnego Akademii Górniczo-Hutniczej oraz wydawnictw informacyjnych i wspomnieniowych, opublikowanych w AGH.

Mamy nadzieję, że zaproponowany cykl zostanie życzliwie przyjęty przez społeczność akademii.

fort. Z. Sulima

fort. Z. Sulima